

Slagroomtaart

Een vroege vogel zingt Leon wakker. Leon wrijft een paar keer in zijn ogen. Het is al licht buiten. Het wekkertje staat op kwart over acht. Tjonge wat is hij nog moe! De avondwandeling was gisteravond ook erg laat geworden. Hij gaat zitten en trekt zachtjes aan de dekens van het bed boven hem. 'Inge, wakker worden!' fluistert hij. Zijn zusje kreunt een paar keer. 'Kom Inge, we zouden toch vroeg weggaan!' 'Ja... maar m'n bed is zo lekker.' Toch komt ze langzaam overeind. Zachtjes kleden ze zich aan, papa en mama mogen niet wakker worden. 'Ik wil wel eerst een boterham, anders krijg ik straks honger,' zegt Leon. Hij zoekt in de keukenkastjes van het vakantiehuisje naar brood en beleg. Inge pakt een papiertje en een stukje potlood. In haar netste handschrift schrijft ze: 'Lieve papa en mama, wij zijn even naar het stadje iets kopen. Tot straks.'

'Voor de zekerheid,' zegt ze tegen Leon. 'Anders worden ze misschien ongerust.' Als ze naar buiten gaan, rilt ze even. 'Brr, wat is het koud. Ik ga toch m'n jas aantrekken.'

'Ik doe geen jas aan hoor. Als zo de zon boven die heuvel uitkomt, wordt het wel warmer,' zegt Leon.

Dan springen ze op hun fietsen. Hun vakantiehuisje ligt op een heuvel, het eerste stukje gaan ze lekker hard naar beneden. Het is nog stil op het vakantiepark. Ze komen alleen een meneer tegen die zijn hond uitlaat. 'Goedemorgen!' roept Leon vrolijk. De man bromt wat terug. 'Nou, die was ook nog niet goed wakker,' lacht Inge. Ze fietsen door een stuk bos. Boven hun hoofden fluiten de vogels hun morgenlied. 'Ik vind België een mooi land,' zegt Leon. 'Lekker veel natuur en niet zoveel auto's.' Ze rijden het fietspad naar het stadje op. Nu moeten ze hard trappen, want het stadje ligt op een heuvel.

'Pff, ik krijg hun nu best wel warm,' puft Inge. Ze ritst haar jas open en stroopt haar mouwen op.

'Weet jij de bakkerij te vinden?' vraagt Leon.

'Volgens mij moeten we richting de kerk rijden, en dan is het ergens de tweede of derde zijstraat.'

'Hm, we zien wel. Hoe heet een bakkerij ook al weer in het frans?'

'Boulang... boulangie of zoiets,' antwoordt Inge.

'Ja... ik weet het weer. Boulangerie!' zegt Leon.

Ze fietsen het stadje in. Als ze de tweede zijstraat inkijken, zien ze een uithangbord waarop twee gekruiste stokbroden staan. 'Daar is het!'

Ze zetten hun fietsen op slot en gaan naar binnen. Het is druk in de bakkerij. Ze moeten een hele poos op hun beurt wachten.

'Bonjour,' zegt Inge als ze eindelijk aan de beurt zijn. 'Un tart si voe pleh,' zegt ze dan in haar beste frans. De bakker fronst zijn wenkbrauwen en schudt zijn hoofd. 'Hij begrijpt je niet,' zegt Leon. 'Laat mij maar even. Een taartje si voesplet,' zegt hij heel hard en heel langzaam. De bakker schiet in de lach. Zijn dikke buik schudt een beetje, ziet Inge. 'Hij snapt het nog niet,' zegt Leon verbaasd. Hij had het toch in heel goed frans gezegd!

De bakker wijst naar zijn vitrine. 'We moeten het aanwijzen,' zegt Inge. Ze bestuderen de gebakjes en taarten die staan uitgestald. 'Deze lust papa niet. En die ook niet. Hij wil altijd slagroomtaart. En die taart daar vind ik niet lekker,' zegt Leon beteuterd. 'Wat nu?'

'We moeten onze hersens even goed gebruiken, Leon. Denk na!'

De bakker helpt ondertussen een paar andere klanten. Inge en Leon staan stil na te denken. 'Balen hè. Nu gaat ons hele plannetje niet door,' zegt Inge.

'We verzinnen wel wat,' zegt Leon. 'Kom op zusje, laat je hersenen eens werken!'

'Ik weet wat!' roept Inge opeens. Ze rent naar buiten, pakt een servetje van een terrastafel van het café naast de bakkerij en rent weer naar binnen. Ze peutert een

kleurpotloodje uit haar rokzak, vouwt het servetje open en legt het op een tafeltje. Ze begint te tekenen. Inge kan goed tekenen, iedereen kan gelijk zien dat het een slagroomtaart is. Ze verdeelt de taart netjes in zes stukken.

'Slim, zo kan de bakker zien voor hoeveel personen hij moet zijn. Ik weet ook wat,' zegt Leon. Hij schrijft onder de taart Max. € 10,00.

De bakker lacht als Inge hem het servetje geeft. 'Wie wie,' zegt hij met zijn duim omhoog. 'Hij begrijpt het!' lacht Leon.

Dan schudt hij het hoofd. Hij wijst op de klok aan de wand en zegt iets. Leon en Inge kijken elkaar aan. 'Wat bedoelt hij?'

De bakker pakt zijn pen en tekent een klok op het servetje. De wijzers staan op tien uur. Dan wijst hij naar de klok aan de wand, die op half tien staan.

'Ik denk dat hij bedoelt dat hij de taart om tien uur klaar heeft,' zegt Inge. Ze steekt haar duim op naar de bakker, als teken dat ze het heeft begrepen. De bakker lacht weer, en geeft hen allebei een croissantje.

Die peuzelen ze buiten op de stoeprand op. Het croissantje is nog warm. 'Lekker hè?' zegt Inge. 'Heerlijk. Die bakker is echt een aardige man,' zegt Leon.'

Ze kijken naar de passerende mensen kijken. 'Kijk, daar gaan een paar nonnen,' zegt Inge. Een groepje vrouwen in lange zwarte jurken loopt aan de overkant van de weg voorbij. Om hun nek hangen grote houten kruizen. 'Die gaan zeker naar de mis,' bedenkt Leon.

Na een poosje worden ze geroepen. De bakker wenkt hen naar binnen. Op de toonbank staat een witte doos met een prachtige taart. 'Hij is wel anders dan de slagroomtaarten thuis,' zegt Leon.

'Papa vindt hem vast lekker,' zegt Inge. 'Kijk, er zit cake in, en heel veel slagroom, en daar houdt hij van.'

Ze betaalt de bakker en zegt: 'Mersi boekoe.'

'Dat betekent dank u wel,' zegt ze tegen Leon.

'Ja hallo, dat weet ik ook wel,' zegt Leon.

De doos past precies in de mand voorop Inges fiets. Snel fietsen ze terug naar het vakantiepark.

'Kijk, de gordijnen zijn al open. Papa en mama zijn dus al wakker,' zegt Leon.

'Logisch, het is ook al half elf,' antwoord Inge.

'Hallo lieverds, waar zijn jullie toch geweest?' vraagt mama als ze binnen komen.

Inge snuift. Ze ruikt koffie. Dat komt mooi uit. 'Mama, papa, van harte gefeliciteerd met jullie 15-jarig huwelijk. Leon en ik hebben iets lekkers voor de koffie gehaald.'

Leon zet de doos op tafel en doet het deksel open. 'O slagroomtaart! Lekker!' roept papa enthousiast uit. 'Ik wist niet dat ze die hier in België verkochten!'

Hij tilt Leon en Inge op en zwiert ze een paar keer hard in de rondte. 'Pas op de taart!' roept mama verschrikt uit. Leons voet ging rakelings langs de doos. Verschrikt zet papa hen weer op de grond. 'Oei, ging het feest bijna niet door!'

Mama snijdt de taart in acht stukken. 'Dan hebben we vanavond ook nog taart bij de koffie,' zegt ze. Dan is een poosje alleen nog maar het getik van gebakvorkjes te horen. Iedereen smult van de heerlijke taart. **Aan het puntje van papa's neus zit een kloddertje slagroom. Hij veegt het af en zegt dan: 'Maar hoe hebben jullie dit nou gedaan bij de bakker? Jullie spreken toch geen woord frans?'**

'Gewoon goed onze hersens gebruikt,' lacht Inge.